

ци Сен-Блед. Стая је била сама од чести покривена кровом испод кога је подигнута била говорница еа постељем за биро. Ту се окупило било осам до десет хиљада људи. Стая је била с једне стране платном заклењена. За освјетљавање служило је неколико глобова електричнијех, но ови су освјетљавали само свај да стаје те је био под кровом, а сваки који су стојали изнад крова остали су у сјени; та околност била је на руини уредништва грађа, јер се нијесу могли видјети у мраку, а онда сметала је говорнику, јер онај говорио тако рећи под ведрим небом није могао својим гласом надавладати или бар успети букаче.

Сјетина, која се гушила под стајом и извани ње, при свем том што је иша падала, била је с почетка доста мирна, док се икје приступило саставу бироза. Но тада грађа отпочио и људи се већ устављала. Непогодњаци, међу којима су били помијешани и љеки добро познати бонапартонци, болје су своје мјере удешили него приређивати збора. Они су се расули у мањим грунама међу слушаоцима; неки међу њима прорвали су силим на стрмља вратља, пошто је увако Гамбета, и поставили су ће, на број до три стотине, иза постола, те су тако могли учинити, да је време њима постало неможица велика од осам до десет хиљада мирујеих грађана слушалаца.

Мора се признати коловођама, да су добро бирале своје људе. Никада се још није чула таква дуна неодължива, и ако су букачи, као што створено кажу многи поштени људи, били плањени, ова су поште- во зарадили своју плату.

Неизмјерна вишана извукла се натраг понесавши са овог жалосног збора утицај који за цијело не одговара ономе чemu су се издали некогодњаци и који се може саставити у оних њедолико ријечи те су се чуле при растајку: „Мора бити да је добро боје Гамбете, кад му не дају говорити!“

Догађаји у најближем судјеству.

Из најближег сусједства нашег: из Херцеговине и Босне стижу у по-тоње врјеме свакојаки гласови, пајреће пак такови који би кадри били да умните и стишкују аворинога свакога патријота за будући усуд тамошњег народа нашег. Гласови о невољном и мучном, управо не-спасном стању тамошњег народа сада је и ње више не читају само у словенеском листовима, и јима се пребацују антиаустријске тенденције, него се читају баш у самим подузваничним листовима аустријском, за које се не може рећи, да замчују перо у свише црно мастило, када што се у Босни и Херцеговини пишу. Према томе закључути се мора, да о жалосном стању браће нашој у Босни и Херцеговини већ више сумње бити не може. То мора већ да увиђају и сами званични кругови аустро-угарски, јер се јавља, да већ забиља настоје око тога да лијече то стање, или како? не изамјеном системе, не уједлом ширењем права становницима Босне и Херцеговине, него — анексијом! Ми смо већ у прешадом броју овога листа казала, ип; в мислимо о анексији, и држимо да смо доказали: прво, да би се анексијом Босне и Херцеговине од стране Аустро-Угарске ногазио уговор берлински и тиме изазвале опије по Аустро-Угарску пошљедине; друго, да се давање зајма стање у Босни и Херцеговини никакво не би исправило анексијом него још мозда изгоршало.

Оадје не ћемо даље улазити у ту ствар, него хоћемо без нашега коментара да региструјемо догађаје који се дешавају.

Никад му га часком не давалас,
Докле стрви гром правице вјечне
У труди му срце не спржно:
Који у том часу срећу сају
Претпоставља срећија домовине!

Испрестајом, жарком, силном
Жећок гори, Омладино,
За просвећом. Ах, она нам може
Још једнину домаћину снасти!
Она, — која спаси Грчку,
Оружав' је прот' Серсеној срди
Још сиднијим оружјем
Од конја и стрјела;
Она, — која по народим сије
Мир и снагу; она, она
Протјераше из најсега кола
Назадњаке, себичњаке,
(Који класти под наликом
Да народна права бране:
Међу брађу вражду сију,
На још исчма домовину рапе:)
А тада ће слогом уродити,
Ах, слога! том дјесницом красном
Тим анђелом божјег раја:
Осјењеним миром и покојем;
Овјеничаним срећом и напретком;
Толи пута од нас опјевано;
Толи пута од нас заваљено:
Које тужни не знајосмо ц'јенит'
Од постака свога; које може
Тек једино слу нам јужији брађу
Сједишити: снагом оплати:

у Босни и Херцеговини и која јасно излеструју тамошње жадосни стање.

Тада пишу из Дубровника бригезском „Нору“, да су се у Херцеговини, улијед тамошњег несисног етноса, појавили први покушаји и зачетци првога уставка. „Стојан Ковачевић — ишио се „Нору“ — познати главар устаничка, скучавао је око себе изјестак број ајдука, којима је задајао, да сваким могућим начином задају посља аустријском владаша. Бегаје је главни табор на најнеопходнијем крају висовима Херцеговине, — између Балећа и Гаџкој. Одатле је он неколико пута напао на царску пошту, побројио је и убио њесколько војника од пратње. Три су ајдука од његове дружине ухваћени, но само један признаје да припада чети Ковачевићевој. Осим тога говори се и о другој једној чети у Босни, за и о трећој коју предводи један Турчин, по имену Тарковић. Из свијех овијех догађаја страже је да се не излијегу опасни и заманници заједни, због чега већ сада немају марионета аустро-угарске заступници на Цетињу, г. Темел, генерал Родић и политичке власти у Херцеговини.⁴ Исти доцнији „Нор“ наводи даље, како ово вријеље по Херцеговини стоји у узрочију свега са истајањем увођења домобранства у Босну Которској. Немир је ови још би већма појачан, кад би се са свом озбиљнијом приступом вратио к намјери, да се у Босну домобранство изведе. Због тога препоручује исти драматичник аустро-угарској влади, да се прође завођења домобранства у тајм крајевима, јер та би могло уважати монархију у велике неизрике.

О томе како је чета Стојана Ковачевића напала и поробила пошту аустријску нишу једном њемачком листу ово: „Пошта на Мостару у Гацко почи се на магтама, јер су чутога одава злочести опудија, па се не може премијети другији називи. Уз сваку пошту и се свака као вратња по њекодико војника под својим водником. Чут им је ово: Мостар, Благој, Несићић, Фојница, Гацко. Између оба ова потоња мјеста био је 18 Јула он, г. напад на пошту, која је тај дан са 2600 фор. државнога новца одвада у Мостар кренула. Тај исти дан пропала је опудијен из поупре пријед близљевска пошта и ајдуци су је пропуштили с миром, дакле сла је прилика да су напријед изјештени били, да се мостарском поштом долази новац. О нападу сам изјештка сам водник оне војничке пратње која је пратила пошту, који је срећно умакао или сада лежи тешко болан од запаљења плућа. Он прича ово: Малда каравана маширала је прописанијем редом: напријед ишла су два ловца, за њима на десни корака растојања мааге с геретом и једним војником те их је тјерао, десно и лијево по један ловец, и озад водник. На мјесту, где су нападнута, био је гугет лјумарак с по човјека висок; ту су узгледи чекали ајдуци. Они пропуштиле прехиња две ловца, и тек кад се мааге добро приближе, оборе огњем и на мртво убију оба ловца те су ходили с лијева и десна од мааге и убију војника те је гонио мазгу, а водника за тијем жива ухвате и снемају. Оба ова ловца, те су у напријед ходили, утеку. Птијеја заједно са заробљенијем водником однесу одмах у најближу пуму на Јавор-планину, где су се савјетовали шта ће да чине са заробљеником. Чета је морала бројити до 60 друга добро оружанијих, и сви су били склоњени да се ту кратки рапчу учини са заробљеником; али један врло млад момак међу њима, који изгледа да има врло много упита, рече да се заробљеник чуши, и тако и учинише. Ослобођени а ујасно престрављени заробљеник клеџајућим коленима стигао је то исто вече у Гацко, где је пао од умора и падије примио ово што је прешкено.”

И вјечитом елавом овјенчати! -

О слови храбри и челични!
О котомци Реља, Ођилића:
Којима су домовину своју
Повјерили, коју тако жарко
Љубили су; за коју су вазда
Крајцу своју праљевали:
Ах! и немојте тако елавних прећа
Недостојни да будете;
Ах! и немојтб ћати оштре клетве
Да на себе нааучите.
Тужна, сјетна, домовини;
Пред очима вазда век вам лебди;
Вазда сложни, значајни будате;
Свом се јувном браћом сједините:
Оба крила мајки ћете тада
Изломљена подигнути;
Њене моки, њене славе ју аце
Хоће, хоће тада, ох, синути!
На груд ће вас спају стиснут;
Љубиће вас, благослављати:
„Синци мили! на хиљаде била
Бляженца вам они капња мајска
Којом сам вас одојила! — “

Тако, тако, Омладино!
Двострука ти стаза стоји:
Из' се вјечном славом обаћјати;
Из' се вјечном тмином омотати. —
На Граватоме 1881.

Печар J. Судетчанъ

У сlijед оваквог дотадаја најдо је за-
ступник генерала-заповједника у Босни и
Херцеговини, фмл. Странски, у име глаш-
ног заповједништва у Сарајеву овакји аро-
гант:

„Поводом тијем, што је 18. Јула окт. у ерељу латачком поробљена ц. кр. војничка пошта и убијена два ц. кр. војничка и што је у оаште у ерељу билељском јакнене енгурине од вјулка уздржана, наређујем за шијели обим та два среза, као и за обим пограничнијих грезова Невесињског, Столачког и Требињског, ово: Има се ставити пред војнички пријеки суд и скрбљу

газинити: 1. Сваки који га да се има учинити једно разбојничко дјело, а веће да га поткаже ни да га спријечи, премда би то могло учинити без опасности за себе као за своје рођаке; 2. Сваки који прими кесе-би на стан и задржање познатога једног ајдука; 3. Сваки у кога ајдуни држе своје сакриле; 4. Сваки који служи ајдуцима као гласник или ухода; 5. Сваки који по-знатом му ајдуку додељу храну, одјеље, оружје, небану и друге потребе; 6. Сваки који познатог му ајдука спријека од властите и њених органа, или изамерио заветре у заблуду исте власти или њене органе, који тјерају траг једном ајдуку; 7. Сваки који помаже једном познатом му ајдуку, да се сакрије или да побегне испред властите или њених органа, који га гене; 8. Сваки који једном већ ухваћеном и уашивном ајдуку помагне да утекне, или који властима ставља на пут сметње да га оног не ухвати. Што је напомено у тачкама 2, 5, 6, и 7, то се не може пријењивати на ајдукове родитеље, дједа и бабу, ни његовој жени и дјецу и онима им на ког, ако им је морао помагати под неодозивом при- силом.

„Уједно се даје на званије, да ће замјеса: вазда за Босну и Санджаку с-
номе, који јој жива ухвати и преда ајду-
тог арамбашу Стојану Ковачевићу те ајду-
кује по срезовима близу Црне Горе, или
гоји потказишањем својим припомогне да
се он ухвати, исплатити 100 ц. кр. дука-
та у злату, и суваша, ако то жељи, оста-
ће потказивану име у тајности; а ко другог
којег ајдука ухвати или прокаже доби-
ће у име награде 20 ц. кр. дуката у злату,
на почиљетку који јатаве или помоћнике а-
јдука живе доведе или тако прокаже да
их како буде ухватити, њему ће се у име
награде падати 10 ц. кр. дуката.“

Политични преглед

Избори народнијих заступника у Француској, који су 9. јвн. м. истог избора, глашавају међу најважније догађаје ове педесете. У телеграмма нашајем из Париза види се већод њихов, а означају стручним тајех избора збори се на другом мјесту овога листа.

У очи самога избора падао је Гајбета
овај преглас на своје бираче: «С повјере-
њем тражим од вас, да својим слободнап-
исаним гласовима потврдите позитиву која се
ја већ од двије године држим вашим
повјерјем у служби демократије и републике.
Ви ме познајете сви; ја вама преша-
дам сви и за влада. Само од већ ја хоћу
да имам законодавни мандат, да бих могао,
с угледом који ми дају ваши гласови, тре-
вати политику републиканијских иочеза, па-
тирката демократског, подизања народног,
које лежи у вашој води и вашијем гра-
ду. Уникнут напријед, без грзиња, без наси-
ља. Никад натраг! То је ваша чевиза и мо-
ја. Држимо се чврсто за републику и ота-
бину!»

Догађаји у Белвиљу проликом држане друге бејседе Гамбетине дејствовали су врло исповедљиво на Гамбету. Д-цијија извјештајава да је Гамбета био ужасно раздражен када је при пошљедњим ријечима евојам опећивашћи пао на столицу, и тада кад је опет долази к себи, утвара је и падао на поде кроз стражња вратиоца. Изашавши на поде опет надне опећивашћи и па земљу и четврти пријатеља његова морили су га одвијети у оближњу камару. Лице му је било црвено као крв, те су се бојали да га како није удари. Ушавши у салон надне Гамбета из хотелју и само узвикавши: «То је ужасно! То је ужасно!» За тијесно време умири и азапт своја пријатеља Шандлера: шта сад вада чинник? Овај му одговори: «Нашта; ово веће приједи вако колико 10000 гласова.» Како је на збору једнако трајала граја, то Гамбета ушао у домаћинску од куће: имају ли у кући каква стражњска врати на која би могло изјестити? и кад му овај рече да има, изађе са својим секретаром и упунти се у следничу свога барачког одбора.

О бесједи, коју је Гамбета имао држава то вече, много се којашта поговара. Учините се држи, да би та бесједа била грађевинско-премазашка, и да је баш срачувана на то да задобије белградске јаднике. Ако је то истина, онда то не би служило да политичку част Гамбети, јер онда би се потврдило, да он своје програне мисије према томе у каквом се колу кад нађе. «Република Францеска», његов лист, објавља је да ће дојнијати ту бесједу, во дојнога часу ишча то усношила, а замакично

ће им учинати, јер види да је овд то пакет

* * *

Саставни краљевица њемачког царства аустријским и њемачким чини се да је тајнствена ствар. Популарнији дагт њемачки «Кројцартув», који у тој епизоди може бити поуздано чавијаштен и који је до скончане ове гласове оправдавао, је да јавља, да је забела краљ Уберт из Рима огласио пророкима у Бечу в Берлину, да их је рид походио. И еднојујија епизода јавља се, да у томе већ вишеструко некакве сумње.

О томе гајстаник писао један дописник бечки «Колоњскиј Новинама» ово: «Пријатељи издаваштви из Рима ујеравају да се у Кипропаду живо забори о краљу краља Јуберта, да дворовата у Египту и Берлину учни посјету. Додаје се и то, да је изјерљиво спомиће са томе већ учинено реченицем дворована. Можда то још наје у свему баш тако, али и свему што се овде дозира изгледа да је вјероватност тога саставника данас много виша него што се прве малодана мислило. Ако довести доје краљ Јуберто у посјету у Беч и Берлин, онда ће то бити политичка догађај од не мање важности, с којим ће скок мората рачунали. Очигледно Тадајић придају му велику цјелену. Иза међу њема и тековијех, који себи уображавају иш више ни више него да ће тај поход уредити тојем пандом, да ће Аустрија од добре воде и из чистог пријатељства уступити Италији њене своје крајеве, на које Тадајић већ «давни имеју велики прохтјев. Овајом мислима азисе се не само поњеши тадајићеви занепевања него и спаље озбиљни зистови и људи, и с тога видимо како много гледе броду Аустрији. Да Аустрија на такве судске мисле не ће пристати, не зреба тек да се каже, и овде сматрају да ћи се Италији изјарије вазало одређе својих подобијајес во-мисли, ако жели да успостави с Аустријом скрепи у трајно пријатељство. Влада петиција не тражи поквака поклони за то што ће се најлонати на Аустрију, али и народу је да отворити очи, да види, да Италија Аустрија склоно онда може бити пријатељница, ако се Италија одреће свијеж фантастичким прохтјевима и ако се бек искљије задњијес мисли Аустрији покњакуче.»

*
У Грчкој вазла би се оскупајају подводбенвајући крајеви скоројим извршити потпуно. Но једној вијести из Атине изјавља је грчка војска, у пет колона подијељена, 8. ов. и. кренута. Прва колона, која подиза из Дервија Уке, састаје се с другом колоном у Мати, да в њој заједно ногједа Дакије се окопалои и Мелговија. Трећа колона налази у Пентадами, четврта у Сисиково и на бујирају од Јанави. До 1. Септембра надају се да ће бити азулега својемаштите с изузетком Волоса. Краљ је већ падао наредбу, да се у свијетом гаујетијем крајевима заведу грчки судови.

* * *

У Маџарској сад се тјерја хијака ка Румуне. Нечиста савјест, на којој лежи гријех неправедног гоњења, примића свакодневе сабљести и онђе где ништа нема. Тако Маџари виде већ многе емиграре румуњске, како тумарају по румуњском селама у Ердељу и Банату у заводе народ на ало: на ононацију против Маџара и за спремање за велико народно дјело, којим ће се Ердељ и Банат одвојити од Југарске и претворити у Румуњску. Да би се још више узбуња произвела међу Маџарама и да би се овога још већим драгажало против Румуња, измислили су мађарске листове да су Румуњи укапали на угарско земљиште и у склопу тога дигла се међу Маџарима читања граја. Као обично у таквим преликама, жудијски делици „Пестер Лојд“ први труби на узбуну; он је обично као Малтике ваздух спремају на поход, и да сада позива вједу да казне Румуње егземпиларио - ,ер то је мален једин наредић који не смије бити дрзак за то што је мален“ и т. д. у том то-

иу. У ствари склој сас је гола лакрица. Осим тога приснило се Маркима у страху још и друго вешто. Тако јављање њизов један дист, како је наихв жалостар унутршњих дјела ту скоро разгласао једину окружинцу на жупане извјеснјех жупанија, у којој стаја „како је Игњатијев, динашки управник руске војнатице, израдио да му се ставе на расположење внатре суме нована, које ће он употребити на организацију агитације у великом стилу међу немадијским народностима, и како ће се највише почети са Србима, па ће онда доћи ред на друге.“ Разумјеје се да је Тиса наредио да се строго мотро, да буду створене услови у коме ће се разазвати.

• • •
На Босија јављају њескјеж листовима, да је спретна ствар да ће се у Босни и Херцеговини зачестити трајанска управа, в да ће се сви копци управе уредредати у бечу. Увиђавају људи не налади, да ће с том временом бити тамо што боље, јер што ће се џиничка сабда затлјигити грбаничким капутом, од тог Босни и Херцеговина не ће имати, докле год система остане иста. Поговара се да је овај приједлог извонично зарекога, да ће се тијем иде на то како ће Босни и Херцеговине што боље споделити да се временом придруже мајарској круни св. Стефана (Лакши мазо, лакши је).

Гл. II.) С тога се замјерава, да се га често постави какав велики мајсторски за грађанског гувернера; за сад се као такав дешавају гроф Дежефи.

Домаће вијести.

Цетиње, 15. Августа.

— Изаша потоње кине траје код наше непрекидну сухо вријеме, које је скончано с теком јаком врућином, каква се не памти ни у најточније јећеље дане. Управо и не познаје се још ни по чему да је јесен наступила, јер прваке јећеље нијесу понутиле, само што наше сунце из јутра доносије подизања а с вечера разије оставља.

— Наша пријестона варош водиже се ахеција. На све стране подију се нове куће и то од сагоднога материјала и по издаји обнаженом излану, тако да ће служити на украс највиши вароши, када се докотове. Осим тога наша варошка управа ревносно висторија, да се изведе кампанизација у нашој вароши и да се испред кућа највиши згради тројогорија као и првачи и еокаџи да се најсну и поравне нијеском.

— Изјештавају нас из Мостара да је за председника правоиздавање општине изабрат Ваис Крња, за потпредседника Војислав Шела, а за чланове: Игњат Гајко и Ђорђија Билић, који ће заједно са оставним члановима вршити општинске изборе до нове скупштине о Савији-дне.

Телеграми „Гл. Црногорца“.

ПАРИЗ, 11. Августа. — На 512 посланика изабрано 340 републиканске од љевице или републиканске уније, 40 рођалиста и клириката, 38 бонартоваца, 36 од крајње љевице и 3 неподграђа, 55 имаје се на ново брати. Гамбета изабран у оба среза белвиљска, но у једном само с већином од једногласа. Против његовог избора у том срезу противствано је. Лено Рено, префект министар, није изабран у Бордову.

ЛОНДОН, 11. Августа. — Објављен манифест амерички добио јуче денешњу, у којој стоји, да је мајдан да ће Гардија остати.

ПАРИЗ, 12. Августа. — Коначни резултат избора: 398 републиканска, 41 од лијевог средишта, 159 од љевице, 170 од уните републиканске, 28 од крајње љевице, 85 монархија и 65 новијих избора.

ЛОНДОН, 12. Августа. — Аграрни закон потврдила краљица. У доњем дому саопштила влада, да Грци не могу напријед ступати докле се Турци не измакну; западни дно од другога појаса биће данас испражњен, остатак и четврти појас до 18 Августа, трећи и пети појас до 15 Сентембра. Влада није још добила потврду, да је један члан од комисије за ограничење заробљених од ајдаха.

Разне биљешке.

(Народни чешки театар изгорио) Велика несрћа постигла је честиту браћу нашу Чехе. Зграда виховог народног позоришта, дизна величанственог атракција коју су они подизају прилајући новачи, по појачији пуним тридесет година и коју су градили пуним тридесет година, ево је прошао не је је уједи и за три уре са изгорјела! Три малови фиорина изгори у прах и церво, само голт опаљени глидови стрије кебу у више. Нема и јако неколико дана што се имала отворити ова атракција и на ту рајотку се возводи браћа Чехи позвали су браћу своју Словене, а где сада на развалинама њеним чорају да саду горе сеје! Не гла се којим је узроком ватра у атракцији бујнула; сумња се и на пакост љематку; по једна истета стојије! Убрзана је једина у тима, што ће онакве вреједни и проглатији парот као што је чешки пребојати и ову несрћу и да краје изаје врјеме олади себи још љематко. За сад нека прими и наше братско учење у жалости својој.

(Омладински склопитници) у Дубровнику забиљешена је и уснијед тога истије држава. О том догађају проговорићемо који објављујемо у издању броју нашег листа. Што се тиче аустројске склопитнице у Вроцлу, она је забиљешена са споменом, него јој је, као у немачким историјама често, само толико дешавало, да је склопица првога симпа симпа само другу склопицу имаје на главнијим градовима и о њој нијешта, а то је она тачка која се тиче ствари. Склопитница је била изворена 6. окт. у 4 уре по полне и заглавана је у 6 уре. Скупљају дали власт је дозволила склопитници да држи само једну једну склопицу од

9 уре прије до 6 уре прославе по дне, јер како сагласи у деснику варошке капетанije вршачке — тајник — је времена дозвољио склопитници да буде готова с претресом својим правила!

ИЗЈАВА.

Славоме коме знати привадлежији јављам да сак се на 13. Јула ов. год. одређао председништво у овдашњој српско-православној општини.

Мостар, 3. Августа 1881.

Јован Ђедовић.

Књижевни оглас.

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА

Краљ Јовановић

Извеска је свеска 18.

МАРТА ПОСАДНИЦА или ПОКОРЕЊЕ НОВГОРОДА.

Петровајска преводије Карамзина. Превод с руског.

16 новчића. (35 пари).

Добија се у свијема српским књижама. — Претплатна за 24 свеске ф. 350 (7 дни.) а појединачно 18. (40 пари) и одаша шаљемо ми о нашем трошку сваку свеску уредно. Извеси сваких 14 днија 1. ф. — Но вијај молимо у напријед с копијом упутицом у Панчеву.

Књижара браће Јовановића.

Народна привреда.

ТРИЈЕШЋЕ, 10. Августа. — Разна роба па нашем тржишту имаје је ове не-деље славедеће цијене:

ОД | ДО

	Ф. ИКУ	Г. ИКУ
Весак првомјесец утвар. за 100 кил.	86	98
Кафе порторико . . .	63	73
С. Доминго . . .	53	72
Рио према врстам . . .	36 50	38
Цукар аустријска . . .	34 50	36 50
Цвијеће траве бухаче . . .	65	125
Наранче скрипнице . . .	6 50	9
Карубе пужешке. за 100 кил.	7	7 25
Далматинске . . .	—	—
Смокве Каламата . . .	16	—
пудушешке . . .	—	—
Лимуне скрипнице . . .	5	9 50
Бадеми или мандуле пуљ. . .	75	82
далматинске . . .	—	—
Ђешинци . . .	32	33
Шљаве . . .	12	21 50
Пашеница руска . . .	12 50	—
утарска . . .	10 70	—
галачка . . .	7 75	8
Кукурут (римски) руски . . .	—	—
угарски . . .	—	—
Раж . . .	—	—
Јечам . . .	7 50	9
Зоб угарска . . .	7	8
арбанска . . .	—	—
Пасуљ (фажол) према врстама . . .	12	12 50
Боб . . .	—	—
Лена . . .	12	—
Орик талијански . . .	16	21 50
инглицки (китајски) . . .	13 25	15 50
Вуна босанска . . .	108	115
морејска . . .	118	125
арбанска . . .	123	—
истарска . . .	—	—
Штиће конушајеловаче . . .	47	90
штајерске . . .	42	70
Греде . . .	10 80	12 50
букиње . . .	6	12
Уже штап. ниже врсте . . .	54	63
* најбоље . . .	—	—
* средње врсте . . .	—	—
далматинске . . .	40	—
истарске . . .	49	—
Камено уље у барилу . . .	9 25	9 50
у камбатама . . .	13	—
Коже стројене . . .	165	85
сухе воловје . . .	—	—
далматинске и бос. . .	70	100
јагње . . . за 100 ком.	75	35
далматинске . . .	60	80
које . . . за 1 кил.	56	70
вунеље слапе . . .	50	60
кузе . . .	55	70
вече за 100 комата, у сребру . . .	28	37
Бакалар . . . за 100 кил.	24	31
Сарделе 1 барло . . .	13	20
Ветролод мидри . . . за 100 кил.	26	27
зелени . . .	—	—
Мадло . . .	67	105
Лој далматински . . .	39	42
Сало . . .	68 50	—
М-ло (сало расточњено) . . .	—	—
Сланина . . .	60	65
Ражнија стоджтар (100 ливара) . . .	—	—
Галерија петарки за 100 кил.	25	26
Руј . . .	9	—
* петарки . . .	8 50	—
* далиматински . . .	6 25	6 50
Лишће од љуборика . . .	12	14
Власке строготине (Görsle) . . .	—	—
силок . . .	51	48
Мед . . .	28	—
Лумбер (јабука) од јабука . . .	12 20	13
Пакал барло од 100 килограма . . .	3 75	9
Чука (жираџа) . . . за 100 кил.	2	18
Катрам далиматински . . .	14	16
Петрадеј . . .	14	—

ПОШТАРСКИ

ФЕТНІ РАСПОРДЕД

поласка и доласка пошта од данас до сршетка Септембра 1881.

ЛИСТНА ПОШТА полази са Цетиња за Котор у недељу: полази у 11 ура, предавање до 10 и по ујутро; у уторник: полази у 11 ура, предавање до 10 и по ујутро; у срдију: полази у 6 ура ујутро, предавање у 5 ујутро; у петак: полази у 6 ура ујутро, предавање у 5 ујутро; у суботу: полази у 9 ура ујутро, предавање у 8 ујутро, ако пароброд стигне на врјеме у Котор.

ДЕЛИЖАНЦА полази са Цетиња за Котор у петак у 6 ура ујутро, предавање у четвртак до 5 ура по подне.

Долази из Котора у петак, раздавање у 2 уре по по дне; у срдију, раздавање у 9 уре ујутро; у четвртак, раздавање у 9 уре ујутро; у петак, раздавање у суботу у 9 уре ујутро, ако пароброд стигне на врјеме у Котор.

ДОЛЖАНЦА полази са Цетиња за Котор у петак у 6 ура ујутро, предавање у четвртак до 5 ура по подне.

Долази из Котора у петак, раздавање у суботу у 9 уре пред подне.

раздавање у 10 уре ако пошта стигне на врјеме.

ДЕЛИЖАНЦА полази са Гајеку, Бар, Даниловград, Никшић, Подгорицу и Улцињу у срдију, предавање у уторник до 5 ура по дне.

Долази у четвртак, раздавање у 10 уре пред подне.

Капелараја је сваки дан отворена од 8 ура до 11 у ујутро и од 3 до 5 по подне.

Цетиње, 20. марта 1881.

Управитељство
Кљ. прилогорско поште.

ТЕЧАЈ ЕЧКЕ БОРЗЕ.

Од 15. Августа 1881.

Државни дуг у сребру . . .	7795.

<tbl_r cells="2" ix="2" maxc